

Вісник Пласту Австралії

Число 4

Квітень 2007

Слідкуйте!

- ЮМПЗ в Канаді - серпень 2007
- Вишкіл Виховників УПН, УПЮ в Сідней - вер.-жов. 2007
- Спільний Табір Молоді - літо 07-08
- Спільні прогульки СУМ-Пласт - по різних станицях в різних часах цього року!
- Св. Юрія та інші...

Від Редакції...

На колінах вибачаюсь за спізнення цього номера! Спізнення виключно моя вина в підготовленні і оформленні статтей і за це я дуже Вам всім вибачаюсь!

Ст. Пл. Симон Когут

У цьому номері

Новини і проголошення КПС 1...

"Звіт" з ЮМПЗ Аделаїди 3...

Memoirs of a Plast Sisterhood—Report from UMPZ Adelaide 7...

Zabava Lisovykh Chortiv! Melbourne 12-13

KPS speech from Open Day, UMPZ Adelaide 14-15

"Пізнаймося"—Hike report from UPU in Sydney 17...

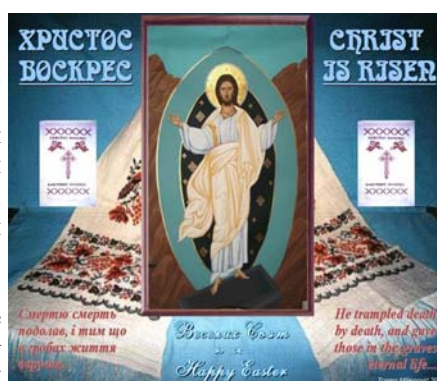
Христос Воскрес!

Дорогі Друзі, Подруги, прихильники Пласту.

Вітаємо усіх Вас з Великодними Святами та днем Пласту (12-ого квітня)! Бажаємо Вам і вашій родині надзвичайний рік заробленого вами добробуту і несподіваного вами щастя! Бажаємо також, що, в цьому році, ви зможете ще більше приєднатись до руху постійно розвиваючої пластової діяльності.

2007, це ювілейний рік Пластові, коли ми святкуємо 95-ліття поставання, виживання і проквітання по цілому світі. Усі наші зусилля вкладаються в те, щоб ювілейний рік був пам'ятним! Святкування, що так жваво починалося нами на ЮМПЗ в Аделаїді вже кілька місяців тому

продовжуватиметься по світі і завершуватиметься ювілейною Міжкрайовою Пластовою Зустріччю в

Праця ст. пл. Томаса Міленовича, Брізбен

Канаді в серпні! Загін старших пластунів та юнаків і юначок з Австралії уже збирається вести іскру нашого ЮМПЗ в далеку Канаду.

2007 р. пластуни не тільки святкують ювілей свого 95-річчя але ми також єднаймося з мільонами скаутами по світі у святкуванні 100-річчя Скаутського Руху!

Варта нам усім застановитись перше над тим, на скільки скаутська філософія підкоріннює методику нашої організації, а друге над тим, що Пласт в Україні зараз робить великі зусилля добитись до Всесвітньої Організації Скаутських Рухів – подія, що може мати великий вплив на нас усіх!

Приєднайтесь до канадського походу, відвідайте пластові апелі, завізьте ваших дітей на пластові сходи, вигуляйте на пластовій забаві, читайте пластові мережі на інтернеті та грійтесь, грійтесь, грійтесь нашим 95-літнім пластовим вогнем!

Читайте далі новини і проголошення в цьому номері!

СКОБ! Ст. Пл. Симон Когут =V=

Голова КПС

Новини і проголошення КПС...

Табір Молоді 2007-2008

Спільний Табір зі СУМом буде! Табір, під назвою "60-ліття Української Молоді Австралії", з нагоди 60-річчя поселення Австралії українцями, вже у впевнених стадіях буття! Організаційний Комітет табору складається з двох членів КПС

(Симон Когут, голова, і Лариса Радіон, секретар) і двох представників Крайової Управи СУМу, Марко Ткачук (з Джілонґу) і Петро Дума (з Мельборну). Табір відбудеться у Вікторії але де, саме, ще вирішується! Слідкуйте за дальшими деталями і готуйтеся (чи й не гартуйтеся)!

Вічна Пам'ять

З великим смутком і жалем ділимося сумною вісткою, що в понеділок 5го лютого, 2007 року, після короткої але важкої недуги, відійшов від нас на Вічну Ватру наш друг

**† пл. сен. Петро МIRONЮК,
ЧМ.**

Покійний був довголітним та завзятим станичним, членом станичних старшин та виховним і господарським діячем Пласту в Південній Австралії і відіграв жертвенну і провідну роль у виховання української пластової молоді в Австралії.

Парастас відбувся в четвер, 8го лютого в годині 7:00 веч. в Українській Католицькій Церкві Святих Володимира і Ольги в Вудвіл, Південної Австралії. Церковні

похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 9 лютого 2007 року, а опісля на цвинтарі Челтенгем.

Висловлюємо дружині – Марійці, синам Луканові,

Адріанові та Оркові, мамі - пані Олені та братові Богданові та всій родині, друзям і знайомим наше щире та глибоке співчуття та ділимося молитвами за упокоєння душі св. пам. друга Петра.

Світле життя провів наш дорогий і незабутний друг. Хай залишається світла пам'ять про нього в наших серцях.

**ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
СКОБ!**

**За Пластову Станичну
Старшину Південної
Австралії**

Від Родини МIRONЮКІВ...

**Подяка – в пам'ять бл. пам.
Петра МIRONЮКА**

Родина МIRONЮКІВ складає подяку Всеч. Отцям і Преп. Сестрам за духовну опіку та відправлення похоронних відправ в Аделаїді й за Богослуження в Монастері Св. Йософата в Нью-Йорку за бл. пам. Петра.

Складаємо сердечну подяку всім – усім друзям, а особливо Пластовій родині в Австралії, знайомим та людям доброї волі хто не забули покійного Петра і його родину. Для нас, це не був легкий час і ми щиро дякуємо за всі слова і телефонічні дзвінки підтримки, картки, квіти і вислови співчуття.

Всім висловлюємо нашу вдячність за зложені пожертви, замість квітів на могилу, бл. пам. Петра. Зібрано разом 2,080 дол. для нещасливих дітей і сиріт в Україні – більшість через стражданням Чернобільської Аварії.

Хай залишається світла пам'ять про бл. пам. Петра в наших серцях.

Вічна Йому пам'ять!

Дружина Марійка, сини Лукан, Адріян і Оріон, мама Олена, брат Богдан і теща Валентина.

Звіт з ЮМПЗ Аделаїда 2006-2007

Звіт з ЮМПЗ Аделаїди

На місці репортажу з табору, тут міститься інтерв'ю з учасниками табору. Точніше, це є інтерв'ю з одним учасником табору: зі мною, таборовим писарем, Симоном Когутом!

Ну Симоне, пощо так похмуро сидиш..?

Учора ходив три метри над землею – серед природи, серед чудових людей, серед дітей в обіймах бистрої програми ЮМПЗ – а сьогодні упав знову ж на тверду землю щоденного життя: чого ж не сумувати?

Я заспав і не дочув: що це «ЮМПЗ»?

Від 26-ого грудня нещодавнього року до 3-ого січня цього року, пластуни Австралії з'їхались в Південній Австралії відбутися чергову Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч (ЮМПЗ) з нагоди 95-ліття Пласту. Вже двадцять років прогнали як пластуни приїхали до Аделаїди на крайовий чи міжкрайовий табір. У 1986-87 роках, на пластову площу «Бескид» приїхало 501 учасників з усіх станиць та з поза Австралії. Цього року, ми нарахували десь так 250 учасників табору, та ще 150 додаткових гостей, що приїхали на

Учасники ЮМПЗ 2006-07 в Аделаїді.

коротший строк відвідати його. Точніше, було 50 новаків і новачок, 40 юнаків і юначок, 21 пташенят, 28 старших пластунів (в булавах) 48 сеньорів та 74 татів'ян: це 261 таборовиків. Це можливо найбільш чисельний табір за 15 років!

Як табір зорганізувався? Хто були його головними організаторами?

Років 15-20 тому, на якомусь крайовому З'їзді проголошено було, що ювілейні зустрічі чергуються між станицями: Сідней 1996-97, Вікторія 2001-02,

Аделаїда 2006-07, Сідней знову 2011-2012. Тому, наші Аделаїдці уже 15 років готуються, бодай психологічно, бути знову таборовими господарями! І так склалось, що рік тому, станичним Аделаїди став пл. сен. Богдан Воевідка (на місце св. пам. пл. сен. Петра Миронюка). Він згодом очолив організаційний комітет

...Новини КПС, продовжені...

(Від ст. 1)

Вишкіл Виховників УПН, УПЮ 2007

В Сідней цього року планується вишкіл першого ступеня КВ виховникам УПЮ і, можливо, дошкіл для виховників УПН з вступом до нової 5-пробної системи новацького виховування. Вишкіл/Дошкіл зараз сподіваємось відбудеться у вересні ц.р.

КПЗ 2007

Крайовий Пластовий З'їзд і Збори КПС відбуватимуться у жовтні цього року, можливо в Канбері.

Пластовий Шлях та інші Журнали

Пригадуємо усім старшим пластунам та сеньорам, що це ваш пластмасовий обов'язок передплачувати журнал пластової думки і інформації *Пластовий Шлях*. Просимо звернутись за своїми передплатами до пл. сен. Юрія Семкова на дані, подані нижче, і ви раптово знайдеться в курсі всього цікавого в пластовому житті!

Повідомляємо що журнал для юнацтва *ЮНАК* поки знаходиться без редактора, оскільки пл.

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

Зустрічі (рядом своєї дружини, секретарки і музи пл. сен. Наталки Воевідка) і лишився комендантом Зустрічі!

Сім'я Воевідків безперечно була тим turbocharged двигуном цілого табору. Днями, вечорами (та й може ночами) повних вісім-дев'ять місяців, ця невтомна пара говорила тільки мовою таборової підготовки, писала тільки таборові кореспонденції по епошті, їздила тільки по таборових справах та снала сні розписані картини з майбутнього табору.

Не можна в цих сторінках описати докладно скільки праці вложили друг Богдан і подруга Наталка в цей табір! Як приклад, можна подати, що вони сконтактувались

аж з близько 80 фірмами, шукаючись спонсорування, щоб покрити кошти табору! Це називається сумлінність, пильність, ощадність, і т.п! У своїй підготовці, друзі Воевідки стали зразками напевно усіх точок Пластового Закону!

Мужики!

**80 спонсорів?
Чи вони усі
що сь
пожертвували?**

Майже...: дехто дав гроші, дехто пампушки і торти, а ще другі просто дали знижки на товари чи щось подібне. Власне, може варта тут згадати усі спонсори, що пожертвували будь що для підтримки табору. Я їх знаю на пам'ять:

- Hoverla Ukrainian Credit Co-op
- Dnister Ukrainian Credit

Co-op

- Association of Ukrainians in South Australia
- AMF Bowling
- Blue Ribbon Smallgoods
- Scouts Australia - South Australian Branch
- Baker's Choice Mt Barker
- Life. Be in It.
- SA Camping World
- Roborn Menz
- Millies Bakery
- Mount Barker Foodland

Чи друг Богдан і подруга Наталка самі організували весь табір?

Майже так... Жартую: багато інших спричинились до підготовки табору. На початок підібрались підтаборових комендантів: ст. пл. Павла Бучму до табору УПН і ст. пл. Адріана Магальяса до УПЮ.

...Новини КПС закінчення.

сен. Оксана Закидальська, після довгих років бистрої, плідної праці над журналом, зрезегнувала від редакторства минулого року. КПС слідкує за дальшими новинами.... Журнал для новацтва ГОТУЙСЬ далі виходить але за невідомі причини, передплачені примірники з минулого року не доплили аж до Австралії. Передплати за минулий рік переходять на цей рік, і ми таки сподіваємось бачити ті журнали.

В додатку, пропонуємо усім батькам Пташенят, та молодших новаків і новачок, передплачувати новий журнал, що виготується в Україні, Пташеня, під редактора ст. пл. Софійки

*"пл. сен. Оксана
Закидальська, після довгих
років бистрої, плідної праці
над журналом [ЮНАК],
зрезегнувала від
редакторства минулого року"*

Нагірної. Цей журнал містить цікаві казки, заняття і інформації для наймолодших наших пластунів! Просимо зацікавлених батьків звернутись безпосередньо до членів КПС за дальшими інформаціями!

Референт Пластового Шляху
Yuri Semkiw
48 Centreway
Glenroy 3046
Victoria

І на тому кінець новин.

СКОБ!

Ст. Пл. Симон Когут
Голова КПС

ПЛАСТ – УКРАЇНЬСЬКА СВІТОВА СКАУТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ

Д-р Любомир Т.Романків

НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН

До Проводу і учасників Ювілейної Пластової Зустрічі у Австралії

Дорогої Пластунки і Пластуні !

Вітаю Вас із нагоди святкувань 95 ліття Пласту. Цією зустрічєю Ви, пластунки і пластуні в Австралії, розпочали цикл ювілейних святкувань який буде продовжуватися у всіх країнах де є Український Пласт у продовж 2007 року. Святкування завершить Міжкрайова Ювілейна Зустріч у серпні 2007 року в Канаді.

Ви можете гордитися тим, що Пласт в Австралії більш як пів століття несе непохитно пластовий прапор та виховує все нових пластунів для добра української громади в Австралії та українців у світі.

Немає іншої української молодіжної організації у світі яка мала б мала за собою 95 літню історію, та зберегла б у продовж 95 років свою ціль, ідеологію, методи виховання, традиції, та організаційну подібність помімо того, що веде діяльність на чотирьох континентах світу.

Дуже зворушливим був мистецький виступ пластунаок і пластунів в часі святочної вечері на КУПО у листопаді 2006 року у Києві. П'ятеро пластунок і пластунів кожен із іншої країни у світі, майже без жадної підготовки, при звуках гітари з Австралії, виконали на високому мистецькому рівні в'язку пластових пісень. Це був наявний доказ того, що пластовий клич „Один Світ- Один Пласт” є не лише бажанням але дійсністю.

Подруги і друзі, учасники ювілейної зустрічі в Австралії, нехай ця зустріч, якої ви є учасникаи, буде для вас заохотою продовжувати та розвивати успішно пластові традиції та виховувати все нових пластунок і пластунів для добра українців у Австарлії і у світі. Нехай Пласт в Австралії на дальше буде частиною великої пластової родини у світі. Бажаю вам багато успіхів у тому та нових досягнень у новому 2007-ому році.

С К О Б ! Любомир Романків, Начальний Пластун

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

(Continued from page 4)

Вони згодом склали свої булави і розпочали підготовки виховних програм. З огляду на брак кандидатів до комендантури табору Пташенята, подруга Наталка взяла організацію підтабору на себе і в кінці лишилась його комендантом.

Вже ближче табору, багато інших людей приєднались до організації! Пл. сен. Юрій Федик був бистрим реєстратором учасників табору та зорганізував виставку пластового музею, якою усі учасники цікавились підчас табору. (Власне, коли довголітний координатор крайового пластового музею, пл. сен. Омелян Слободян, попав в

недугу, його заступник, друг Юрій взяв на себе скласти вражаючу виставку експонатів музею). Пл. сен. Зенон Кіналь був інтендатом табору: він опікувався будовою моста через ріку до юнацького підтабору, відгородження (жінок від мужчин), ставлення машт, та в і р і в н ю в а н н я терену. Пл. сен. Василь Лабаз задумав і зробив дезайн таборової відзнаки (одна з кращих!) і він також довгі години

заслужив по табору, в ручного виготовлення «таборового списку», цебто список усіх тих, що відвідали табір на великому старому папері!

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

Подруги Зоя Калинюк і Таня Придун були милосердними працівниками першої допомоги під час табору (вони не так же медсестри як медові сестри, бо обидві є і сестри і фізіотерапісти!). Їм допомогала лікарка, пл. сен. Наталки Баров. Їх караван став дуже популярним під час табору, але це більше тому, що вони такі милі, ніж тому, що таборовики справді покалічилися! Їх найчастіший пацієнт: друг комендант юнацького табору, ст. пл. Адріян Магальяс (сам фізіотерапіст!). Коли, на мандрівці, друг комендант показував дітям як правильно пакувати і носити рукави і сам свою шию звихнув...!

На таборі самому, багато ще бистро взяли до помічі! Належить згадати зокрема пл. сен. Юліана Гродзіцького, з Сіднею, хто приїхав тиждень перед табором і лишився ще на тиждень по табором, щоб допомогти Воевідкам розбити і скінити табір. І про сіднівців не дає сця говорити без того, щоб згадати того славного містаславного станичного, пл. сен. Юрія

Суховерського. ЛЧ. Коли дорогий наш покійний друг Мацько раптово захворів і не міг прибути на табір і займати його пост на чолі сеньорам, (вибачте: вірніше сказати на чолі підтабору сеньорів), друг Юрій без моменту страху згодився вступити на місце Мацька як комендант сеньорів. Він цю функцію чудово виконав: самотужки кладав усіх сеньорів спати до 10-ої години ночі і сам тримав стійку до рання...

І ще багато інших членів станиці Аделаїди та поза неї також вз'ялись різними підготовчими завданнями. В кінці, труди усіх тих пластунів створили табір особливо ювілейного характеру!

Яка була площа табору? Я чув, що Аделаїда продала свою оселю минулого року!

Так. Знайти відповідну площу була одна з найповажніших завдань станиці Аделаїди, ще за часів покійного друга Мацька! Аделаїдці кілька років тому відбули табір на оселі «Кришталеве Озеро», поблизу Макклесфілд, і рішили, в кінці, повернутись туди.

Чи площа сподобалась

учасникам?

Оселя була дуже красивою! Хоч озеро далеко не кришталеве по вигляду, ціла площа безперечно мала свій особливий шарм. Річка перетинала вздовж цілої площі. Поважні, велечезні дерева стояли сторожами над головною площею, трава зелено-зеленою і гарно підстрижена, як молода дитина до сімейної фотографії, покривала цілу площу.

В перший день табору я боявся, що мабуть чимало з таборовиків татівки не дуже відчують шарм оселі! Майже безконечний приплив їхніх машин і караванів означало, що вже до обіду, підтабір «татівки» розлився поза своїми межами. Таборовики змушені були ставити свої шатра й каравани по схилах і долинах, де б не знайшли місце. Дехто спав стоячи...!

Справді!?

Не справді.... Було для всіх місце. До вечора пластова зрівноваженість опанувала ситуацію: шатра стояли, каравани перестали котитись, піт на чолі координатора татівки пл. сен. Зенона Кіналя перестала литись, і «Кришталеве Озеро» стало до якоїсь міри «кришталевою» знову.

Чи усі таборували в шатрах?

КОНФЕРЕНЦІЯ Українських Пластових Організацій

Австралія — Аргентина — Великобританія — ЗСА — Канада — Німеччина
Польща — Словаччина — Україна

1-го січня 2007р.

до: Австралійської ЮМПЗ
в Аделаїді

Дорогі подруги й друзі:

Вітаю усіх Пластунів та гостей, учасників

австралійської ЮМПЗ в Аделаїді. Жалую що тільки духом з Вами!

Бажаю, щоб Ви дуже успішно перевели табір, і гарно зустріли Новий Рік маланкою. Бажаю всім Вам Щасливого Нового Року та Веселих Свят Різдва Христового.

СКОБ!

пл.сен. Володимир Базарко, ЧК

Memoirs of a Plast Sisterhood - Pantery Sisters

All you need to know about tabir 06/07

[The beginning!!]

Who would have thought 10 days without the natural luxuries of home, such as a comfy bed, daily showers, non portable toilets and fresh underwear would be so alluring, exhilarating and at the same time rewarding! From salivating, charging cows, to boys much the same, tabir 06/07, according to the pantery girls, was the best tabir yet!

On arrival, we were frisked for contraband by none

other than the notorious Myron-j y u k brothers, who consequently split us up into the fellowship of the travelling a r m - bands.... Sylno, Krasno, Oberezhno, Bystro!

"Для пластуна усі дівчата є одні..... щоб гарна лиш була...."

Товаришки Женья та Іванка та Наталка проводять вільний час на таборі із веселими усмішками.

Written by the Yunatskyj Hurtok Pantery from Melbourne (L-R): Jenny Skorobogaty, Ivanka Buczma, Natalka Kostraby and Mariana Danylak.

Day 1: we set off on our bikes, blissfully unaware of the burning pain that was to ensue. With our instructor, Obi's words of sound advice ringing in our ears, yunatstvo traversed far and beyond the Adelaide Hills. It was a weary yet satisfied bunch that rolled into our first campsite. However, the tranquillity of the nearby dam was soon disrupted by a rampaging herd of Adelaidian cows. A crisis loomed, tents were threatened, but upon seeing yunatstvo's own resident in house beasts, the older boys, the cows realised that the grass was greener on the other side of the fence. Unbeknown to the pantery girls.....an even bigger surprise was just around the corner! The most hon-

orary, of all honoured pantery blood sisters from New York, Deanna had arrived, to shake up our Plast world as we knew it.

The next day signalled the end of our bike riding era, but ushered in a night for what was to go down in the pages of history (or better the Plast Providnyk), the inaugural iron chef challenge. Split into various nations, all competitors were left aghast and speechless on the unveiling of the mystery ingredient...SPAM...which was to be the feature ingredient in all three dishes: entrée, main and dessert! Competition was fierce, but in the end, the younger girls prevailed. In spite of this, the surprises did not end at the conclusion of iron chef. Little did we know, but we were all in GRAVE danger, at the merciless peril of the prehistoric brute, colloquially

On the bikes...

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

Новацтво ночувало в бараках, типу «Нісин Гат», а всі інші в шатрах. Юнацтво в шатрах і батьки й сеньори в тих спорудах, що вони зі собою привезли і зуміли поставити.

Чим, саме, різнялись програми?

Новацтво відбуло свій табір в замріяному світі козаків: в

будування фортеці «Січ», в маршах, співах (в співах з маршами, в маршах з співами), в майстрування шабелі і в танцях гопаків. На південний захід від Новацтва, Пташенята прогуляло свої дні в мальовничий край карпатських гір: майстрували й розмальовували гуцульські строї, співали пісні, танцювали аркани.

Від самого початку табору, юнацтво вибралось на чотириденну мандрівку/велосипедівку. Як слід кільканадцятилітнім дітям, вони лише з'явилися на таборі знову коли вже загальні гульбощі новорічного святкування наближались!

А татівка? Немов на своїй чотириденній мандрівці, від початку табору, таборовиків татівки зайняла

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

особливо жорстока щоденна програма, що вимагала ранні вставання і пізні повернення до табору: екскурсії по винарнях, по стародавніх місцях району, турнамент в гольфу, і т.п.

Хто був в проводі табору УПЮ?

Провід вповністю склався з старших пластунів: з Вікторії, комендант табору Адріан Магальяс, Адріан Нойгебавер, Данило Магальяс, Олесь Дехніч, з Сіднею Анастасія Суховерська, з Аделаїди славні Миронюки Адріан і Оріон на першому таборі не як юнацькі розбишаки а як ті, що мали нібито опікуватись юнацькими розбишаками. Також в булаві від Нью Йорку ст. пл. Діяна Юрчук, (референт вишколів УПЮ при КПС ЗСА).

А скільки дітей?

Враховуючи Орка і Адріяна?

Ні, без них.

Дітей десь 46, залежить хто рахував, і чи по українській, чи по англійській...

Що ти знаєш про таборову програму УПЮ?

Слідуючі дані я знаю на базі чуток по чотиристоронних вітрях, та на базі коротенькому інтерв'ю з комендантом юнацького табору, Адріаном Магальясом, так що деталі мабуть не акуратні...

На перші чотири дні табору, Юнацтво (діти віком 12-17) вибрались на мандрівку: два дні по

велосипедах, два пішком. Ціла голота була розбита на дві менші форми: молодша форма і старша.

Чому, саме, підтабір був розділений на молодші і старші? Чи

Булави новацьких та юнацьких підтаборів.

вони ходили різними трасами?

Їхні траси були однаковими; лише в протилежні сторони: одна група почала на велосипедах, друга на власних ногах. В другий вечір, перша група спіткнулась в другу і

"Слава Василеві!"

На мандрівці юнацтво грали "гри довіри"

всі таборували разом одну ніч. В третій день, ті замінили ровери за ноги і навпаки і всі вирушили далі.

Цей розподіл на дві групи лише діяв підчас мандрівки. Для

більшості з тих, що були в молодшій групі, ця мандрівка була їм першою! Тим, що вони були разом в одній групі, виховники могли вести мандрівку в темпі, щоб усім дітям було вигідно та щоб займати більше часу на «техніки виживання в екстремальних обставинах». Наприклад, коли вони перше вирушили в дорогу з повними наплечниками, група мала свою першу перерву через лише сто метрів. До одного кілометра, ще два рази зупинились: поправити рюкзаки, черевики, штани, перевдягнутись в легкого... Аж в другий день діти ввійшли в ритм мандрівного життя без зайвих зупинок і дійшли до вечірнього табору швидше навіть від старшої групи.

Чи траса була гористою, чи плоскою?

Околиця мандрівки (на північний захід від села «Макклесфілд») і не гірська і не степова. Це давня околиця, що посилилась в посередині 19-ого століття, коли в районі добували підземельне золото. Терен цікавий: гористий але не гірський. Проте, ті, що на велосипедах їздили б напевно свідчили, що аж забагато гір!

Аделаїда, чи вірніше, Південна Австралії, znana за особливо жорстоко гарячу погоду літом. Чи провід табору боявся таких обставин, та можливих пожеж? Яка, в кінці була погода?

Погода була просто Богом даною.

Перші чотири дні, температура була перфектною для мандрівки:

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

прохолодна зранку; до 20-ти зчимось в день. Однак, в ночах було надто холодно! Але ніхто з дітей не нарікав: очевидно, усі мали добрий спальний виряд, чи були занадто вимучені, щоб надто мерзати!

Між іншим, доказ божої опіки були небесні спектаклі ночами! Особливо в другій ночі небо прорвали електричні бур'ї, наче папараці фотографісти (СК: метафор запозичений). Хоч ці бур'ї

виглядали страшними, вони пролетіли таборів без особливих перешкод, навіть без особливого дощу! В слідуючий день, знову сонце, знову тепло. Це, мабуть, Господь Бог намагався зробити такі умови, щоб хлопцям і дівчатам, що стояли на стійці, не дати заснути...

"Я думаю що я маю багато роздумувати"

Наталка і Ніна після нашої тяжкої мандрівки – 2 дні їхали роверами тоді 2 дні мандрували...

Чи були інші пригоди на мандрівці?

Я був свідком певного приколу, коли заїхав на один табір юнацтва завести харчі. Юнацтво поділялось місцем таборування стадою корів.

Картина виглядала такою: провід табору позначив хлопців як охоронці від надто-зацікавлених-табором корів. Корови заходили на місце табору просто собі подивитись, познайомитись, мабуть поспілкувати. Хлопці вибігли, стали на проти корів перед табором і витанцювало щось в стилі новозеландського «Гака». Корови передумали своє зацікавлення табором, трошки пережули ситуацію, повернулись хвостом і відійшли геть. Хлопці – герої –

вернулись до табору. Через двадцять хвилин, корови повернулись новозапаленим зацікавленням до табору. Хлопці вибігли знову і картина повторилась. І так далі.

Чи програма УПЮ на мандрівці мала винятково оригінальні частини?

Абсолютно! У вечір, коли дві групи юнацтва зійшлися разом

таборувати, відбувся зовсім оригінальний в Пласті конкурс під назвою «Залізний Кухар».

Так, цей конкурс був на зразку проргами, що показується на СБС телебаченні під тією самою назвою, але на мандрівці він відбувся на поляні під відкритим небом по якій літали електрично-активні хмари, буйий вітер і дощ, і діти готували свої страви лише на мандрівних газових кухарках!

Конкурс куховарення! Як він виглядавав?

Табір розбитий на 4 команди: молодші і старші групи дівчат і хлопців. Кожна команда вибрала свого «залізного кухаря» - цебто, головний шеф. Усі члени групи носили свої «бандани» в кольорах країн, що вони їх представляли: Франція, Італія, Китай, Японія. Члени булави були «майстер кухарями» з України і носили прапор України на своїх банданах.

Всього було 32 складів (ingredients). Кожна команда мусіла 8 склад вибрати для підготовки своїх страв. На кінець вибирання складів, усім командам

додався «таємний склад»: пушка спему (spam: spiced ham).

Завдання кожної команди – приготувати три страви: перше, друге і солодке. Усі 8 складів треба було зужити та в кожній з трьох страв слід ужити спем!

Кожна команда точкувалась на різних базах:

1. зовнішній вигляд готових страв
2. співпраця в гуртку
3. смак страв. (Двоє булавних себе пожертвували, щоб точкувати смак страв: Адріян Нойгебавер і Діана Юрчук).

Три додаткові балі можна було здобути, якщо одній команді вдалось замінити чи вкрати харчі в другій команді.

Хто був переможцем?

Чесно кажучи... я не пригадую, що мені казав комендант табору! Він мені дуже колоритно описав цілу картину як конкурс відігрався, і захоплення дітей, але десть в

розмові пропав деталь про переможця...

Ну тоді, що заварили юнаки й юначки?

Кажуть, що команда старших дівчат були впевнені, що виграють, але їм це не вдалось зробити. Їхня головна страв була вонтон (wonton) зі спему, перця і цибулі а солодке – плячки («пенкейк», по нашому) зі спемом і згущеним

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

молоком. Дуже цікаво!

Старші хлопці приготували на першу страву справжню українську страву: житні сухарі з огірками, спемом і яйцем. На друге, вони створили піцу (на хлібі) з помідором, спемом і сиром а на солодке: хліб, спем і **ТОПЛЕНИЙ** шоколад. Їхня солодка страва викликала особливий страх у Адріана і Діани, що мали його куштувати!

Молодші хлопці створили всі свої страви в азійському стилі: на першу, суп «місо», на другу «стер фрай», а на третю, фруктовий салат з чілі соусом.

Молодші дівчата творили більше під впливом південно американської кухні. На першу страву: салса з перцем, цибулькою і грибами а на друге, літний салат.

На цьому конкурсі, молодші дівчата впізнали вперше хитрість старших хлопців! Хлопці підійшли до молодших дівчат, щоб замінити шоколад за щось цікавіше. Дівчата обдумано порадилися між собою і рішили замінити шоколад на помідори. Хлопці передали коробку і взяли собі помідори. Дівчата відкрили коробку: а вона порожня! Хлопці собі здобули додаткові три балі і стали постійними ворогами дівчат! (Врешті, навіть з додатковими балами, вони і так далеко не виграли конкурсу!)

Що, саме, мала бути мета цього конкурсу, крім отруєння двох членів булави?

Юнацтво під час мандрівки саме собі готувало усі страви у парах чи трійках і намагалось здобути вмільсть куховарення. Цей конкурс загострив їх зацікавлення до куховарення в особливих обставинах! Зокрема, конкурс плевав співпрацю дітей в гуртках (Молодші дівчата чудово співпрацювали і отримали 5 від можливих 5 балів. Слід замітити, що крім Лесі Гесет з Мельборну,

‘Небезпека.....мусим обережно перейти річку’

Під час мандрівки юнацтво перейшли річку але ми були щасливими (надзвичайно дівчата) бо хлопці помогли!

усі члени групи молодших дівчат це дівчата з сімей, що нещодавно приїхали до Австралії від України і що їм це був перший пластовий табір!)

Чи дітям «Залізний Кухар» сподобився? Чи думаєш вони в домі будуть більше тепер готувати?

Казали мені, що конкурс однозначно сподобився усім, навіть Адріанові й Діянні, хто змусили їсти його результати! Але чи досвід з таборового куховарення перейшов на користь батькам дітей в домі не може сказати. Може хтось з дітей в домі зараз розпалює свою газову куховарку і готує тост на вогні...

Чи юнацький табір був чимсь іншим

особливим?

Юнацький табір завжди особливий! Цього року він став особливо особливим тим, що в останній хвилині перед табором, до проводу табору УПЮ зголосилась ст. пл. Діана Юрчук з Нью Йорку. Горстка з наших старших пластунів познайомились з Діаною в Україні під час ЮМПЗ 2002. Від того часу, ми дотримувались контакт з нею і цього літа вона вирішила пожертвувати своїх зимових канікул (Діана вчителька з «outdoor education» в школі в Нью Йорку) і приїхати на табір відчутти смак Пласту на південній півкулі!

Чи на таборі надавали нагороди найкращому юнакові та юначці?

Так. Що дня булава слідувала за тими, що найкраще проявляли в своїй поведінці риси, що

Старші пластунки Лариса Радіон (Мельбурн), Діана Юрчук (Нью Йорк), Анастасія Суховерська (Сідней)

відображували точки пластового закону. В кінці, звання «найкращий юнак» здобув Адам Міленович, з Брізбену, а «найкраща юначка» Вероніка Кара (кому цей табір був першим!)

Що скажеш про підтабір Новаків і Новачок?

Знаю, що тема новацького підтабору: козацтво.

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...

Власне, може не всі знають, що Пласт своє ім'я запозичив в козаків, адже «пластуни» були козацькі розвідники ("scouts"). Новаки і новачки під час табору займалися багатьма заняттями пов'язаними темою козацтва: зокрема майструванням козацького вираду і костюмів! Вони збудували собі Запорізьку Січ, підготували танковий монтаж з козацького життя для новорічного концерту, і співали, співали, співали.

Хто був у булаві УПН?

Комендант новацтва, це молодий легін, кого впізнати серед новаків тільки задля його високого росту: це ст. пл. Павло Бучма, з Мельборну. Це йому другий рік під ряд як комендант новацького табору і він своєю славою довкола себе зуміг зігнати дуже потужну горму молодих новацьких виховників, усі старші пластуни. З Вікторії: Андрій Федішин, Стефан Пик, Лариса Радіон, Андрій Радіон. З Сіднею, Дем'ян Іванець, Петро Ключко, Роксоляна Суховерська. «Гуру» табору був Роман Бойчук, з Канбери, і з ним також приїхав молодий виховник на свою «другу туру», Андрій Стахурський. На своїх перших турах в булаві пластових таборів були Ксеня Воевідка і Катя Федик, з Аделаїди, і Томас Міленович, з Брізбену.

Так що, всі станиці

мали свої представники на булаві УПН?

Точно. Мабуть перший раз за довгі роки!

*Веселі усмішки новацтва на таборі!
(Емілія Петербрідж, Анастасія Василік,
Марічка Бакай, Надія Левкут, Данило
Буряк, Таїса Олексин).*

Скільки дітей було на таборі?

Десять сорок п'ять... тяжко сказати, бо важко рахувати новаків і новачок, коли вони не стоять на місці довго.

Чим заповнилась програма новацтва?

Різними заняттями, пов'язаних з козацтвом: пияцтвом, знищенням сіл, походами на татарів та поляків. Але особливо помітне мені було їхні заняття з співу, бо я мав честь провадити ту ділянку з ними поруч надзвичайно-обдарованого музиканта і виховника на своєму першому турі, Томас Міленовичом, з Брізбену! Дітоньки не тільки вивчали пісні—наприклад, «Маршерують Козаченьки», «Був я в Теті і бачив я Дорошенка там», чи «Гриць Йосиф» — вони також і вивчали особливо складні ритми на ударних інструментах у супроводі, та писали нові пісні чисто з своїх слів!

Козацтво!

Наприклад, до пісні «Фур, фур», що йдеться про козака, що стояв при пушці і її безконечно «ладував», навіть, коли гостра куля його забила давно, новаки й новачки написали нові

стрічки, про подібно нещасного новака. Такі:

При колибі стояв і себе годував
І себе і себе і себе годував
І себе і себе і себе годував
А він все ще стояв і себе годував

При ватрі, у ночі, він згорів у вогні
А він все ще стояв і себе годував
І себе, і себе, і себе годував,
А він все ще стояв і себе годував.

Зайшов він на міст але вбив його терорист
А він все ще стояв і себе годував
І себе, і себе....

Поводивсь як осел але вбив його козел
А він все ще стояв і себе годував
І себе, і себе....

*Новачки змайстрували вінки.
(Наталя Венгринович, Оріся
Пришляк, Роксоляна Левкут та*

Але діти не тільки співали?

Також і кричали, вигукували, шепотіли і базикали. Бунчужний: «Пу-пу-Пу-пу!!»

Новацтво: «Козаки з Лугу!» Але й під час такого же крику, вони і відбули багато інших цікавих занять. Особливо помітне, що старше новацтво вирушило на дводенну мандрівку, і ночували в шатрах саме в ту ніч, коли небо

Чортівська Забава, Мельборн

Закриття вечора традиційним пластовим колом і співом “Ніч Вже Йде”

Галя Костюк співає “Вогник”

Де не чорти, там же “Відьми”

Володимир з Нью Йорку виступає монологом Максима Залізняка, Тараса Шевченка

Чортівська Забава

28-ого квітня 2007 у Монсальваті, Мельборн, з нагоди 50 річчя існування 3-ого куреня УСП/УПС “Лісові Чорти” на теренах Австралії

Суботу 28 квітня, в Мельборні, у славних, давніх спорудах Монсальвати, найповажніші пластуни й пластунки зібрались святкувати найповажнішу з ювілеїв найповажнішого з пластових курінів: 85 річчя куреня “Лісові Чорти” та 50 річчя існування того ж куреня в підвалах Австралії (цебто, на “Горганах”—мабуть, найнижчий з ярусів Пекла...)

Вечір був всправді гідний чортівського характеру. Поперше, самик Монсальват, це надзвичайно поважні, камянодерев'яні будинки, стилі панських замків Європи 18 чи 19-ого століть, збудовані в диких лісових підгір'ях на півночі Мельбурну богемнем гуртом чортоподібних митців в тих же 1920-х років коли славний курінь “ЛЧ” вперше поставав на теренах України.

Подруге, що вражало глядачеві, це поважний вигляд гостей. Мужчини в

чорне-на-білому обмінялись чорно-білими думками з дамами в чудесних чортесних сукнях. Під керівництвом славного місцевого чорта та майстра-церемоній, ст. пл. Пилипа Ботте, були виступи музичного характеру від гурту “Соколи” та соло спів кількох українських пісень Галі Костюк під супроводу Стефана Даниляка на флейті і Симона Козута на гітарі. Були виступи й промови високоінтелектуального змісту та естетичного гатунку від різних гостей: зокрема згадую пана Володимира з Нью Йорку, кого гучний монолог Максима Залізняка, шевченкового, кожного з присутніх прикрутив до свого місця без віддику повні дес'ять хвилин!

Добрі й не-надто-злі духи пролітали кам'яний, підвальний зал, уживляли пам'ять давньої і нещодавньої чортівської слави, зачервонили щокі гостей та створили справді пам'ятний вечір!

КПС єндається зі всіма пластунами Австралії у святкуванні цього поважного здобуття. Гратулюємо усім нашим братам чортам і

чортинятам за їхню стійкість і витривалість, пам'ятаємо тих золотих друзів чортів, що відійшли завчасно від нас служити Люціферу далі при вічній Ватрі і бажаємо усім членам 3-ого Куреня УПС та 3-ого Куреня УСП Многаї, Многаї Літа!

Лісові Чорти
“Горганів”.
Сіднейське плем'я в
червоних сорочках.

Вітання і Промова від голови КПС на ЮМПЗ, 31-ого грудня 2006.

[Зразу вибачаюсь за те, що у цьому ж Віснику поміщую і ще одну довгу статтю свою!! Однак, в цьому ювілейному пластові році, ця промова торкає багато точок, над яких варта нам застановитись.

Вибачте за мою можливу гурбіс: СК. Історичні дані у цій промові до великої міри завдячуються авторам текстів про Пласт у Другому Томі книги "Українці в Австралії", кому я щиро дякую]

Дорогі Гості, Дорогі Пластуни, Дорога Пластова Родино!

Ми зійшлися сьогодні святкувати 95-ліття Пласту. Здебільшістю правда, що старість не радість, але сьогодні, це навпаки. Наш Пласт зберігає свою молодість, як слід молодечій організації, але до того він і збагачений поважним досвідом його старшого віку.

Належить нам всім на нашому ювілеї поглянути за нашими спинами на шляхів і характерів наших попередників. Пластунам, особливо сеньорам, кому ностальгія щоденний стан, це повинно бути легко! Нашим новим прихильникам і батькам, ми пропонуємо кілька засобів до помочі:

1. Пластовий Музей. У серпні 1971 р., збірка пластових матеріалів в Аделаїді офіційно визнано

Експонати музею

крайовим пластовим музеєм-архівом. Першим керівником музею був пл. сен. Мирослав Шевчик, а згодом перебрав його пл. сен. Омелян Слободян і він далі ним опікується. Пл. сен. Юрій Федик, заступник пл. сен. Слободяна, зібрав і оформив чудову добірку експонатів музею, і вона виставлена тут на таборі.

В імені КПС, ми щиро дякуємо працівникам нашого музею! Їхня праця дуже, дуже цінна нам усім, і не часто надається на признання чи похвали. Ми також визнаємо важливість нашого архіву і беремо цю нагоду наголосити усім станицям, що доставляти матеріали до нашого музею, це наш спільний обов'язок, що повинен бути врахований у всіх пластових заходах. Зараз напевно більше половина усіх належних матеріалів музею лежать в коробках під ліжками поважних пластунів!

2. [...]

3. Ескіз нашої Історії. Як дороговказ вам по мандрівках ностальгією, подам короткий нарис історії нашого Пласту і декілька думок про майбутнє. Отже:

Пласт заснований в 1912 у Львові. Організація побудована

основоположниками на зразок Бейдена Паула скаутінгу з яким вона єднає мету виховувати дітей в національному духу.

Хоч мети Пласту не змінилися за 95-років, можна сказати, що завдання організації таки мінялися з обставинами, де знаходились себе пластуни. Плекання вірності в

Дефіляда на головній площі

Україні, наприклад, по різному виявлялось за майже столітнє існування організації.

Від часу заснування організації до 50х років минулого

століття, пластуни брали участь у визвольних боях: в рядах Січових Стрільців, пізніше в І-й дивізії УНА (Галичина), та в розділах УПА та де інди. Слід відмітити кілька прізвищ пластунів, які стали на передових місцях у боротьбі за вільною Україною: Ольга Басараб-Левицька, Олена Теліга, Тарас Чупринка-Роман Шухевич, Олекса Гасин, Лев Ребет, Степан Бандера та багато інших пластунів і пластунок, які засіли круг Вічної Ватри, посвятивши свої буйне життя на жертвення Визвольних змагань.

Від 48-ого року, масова еміграція українців за океанами до Америки, Канади, Австралії, Аргентини та Англії розпочала новий етап в історії пластового руху.

На еміграції, вірність Україні згодом перетворилось на завдання зберігати української культури серед молоді і це завдання до сьогодні продовжується.

В 91-ому році, Пласт в Україні відродився за активною допомогою пластунів діаспори і як іскра до

сухої хмизи він скоро розпалився в масивну організацію, кого членство тепер в кілька разів більше збірного членства Пласту в країнах поза України.

Вірність Україні пластунам в Україні – це знову ж нове завдання. Це намагання виховувати дітей, що будуть в змозі будувати державу, що відображує пластові цінності добра і краси. Пластуни в Україні сьогодні, як і в Німеччині в 40-х роках, знову спіткаються на проблемах політизації організації: адже, як же будувати сильну й красну демократичну державу, якщо не політикою?

Так можемо трактувати різні завдання Пласту, лише з точки зору пластової мети плекання вірності Україні. І подібне можна сказати про інші його мети. Скаутська мета виховувати «доброго громадянина» колись говорило тільки про національні інтереси. Тепер більше і більше говориться про виховування «доброго громадянина світу».

[...] [X]очу зараз трактувати нашу організацію, як вона виглядала в Австралії.

Пл. сен. Роман Олисницький, старший, оповноважений був у 48-ому році в Німеччині розпочати Пласт в Австралії. Він посилювався в Аделаїді і згодом Аделаїда стала центром Пластового життя в Австралії. Хоч сьогодні станиця не така же чисельна, як колись вона була, цей табір доказ, що гордість, бистрість і любов до Пласту, що породилась в тих початкових роках, не згасли тут.

Від поселення Австралії пластунами, чисельність швидко зростало. 1955-ого року, Пласт в Австралії мав 419 членів. Зеніт чисельности прийшов у 60х роках, коли в 65-ому році Пласт нарахував 936 членів. В той же рік, в Америці 4,244, в Канаді 1,667 членів. Від того ж часу, чисельність падає: 642 в 1975, 676 в 1986, 463 в 1993.

Миулого року, у звіті до ГПБ, чисельність пластунів Австралії 280. Сьогодні на таборі таборує близько 300 осіб. Це саме по собі вказує на те, що пластова родина не складається лише з передплачених членів! Батьки, друзі, прихильники Пласту, це невідомі частини життя в Пласті. Всі вони відіграють критичну роль у вихованні кожного одного новака, кожної юначки. Ваша присутність на цьому таборі само по собі виховує молодь в Пласті. Крім того, феномен “татівки” став критичним в сучасній порі для збереження і будування української громади!

Наш табір, Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч, дванадцятою ювілейною зустріччю на терені Австралії.

В 71-ому році, на Ю.П.З. в Аделаїді приїхало 390 таборовиків. 108 з Аделаїди, 26 з Брізбену, 168 з Мельбурну, 85 зі Сіднею, 3 з Тасманії та загін пластунів з північної Америки. З огляду на поважних гостей з поза Австралії, Ю.П.З. переіменована Ю.М.П.З.

1986-7 роках Пласт святкував 75-ліття також в Аделаїді. Учасників того табору 501 включало легіон заокеанних пластунів (більше 30-ти).

Цього року, у нас знову ж ЮМПЗ, з огляду не так на кількість поважних гостей, а на якість. В ланках юнацької бу л а в и с т о ї т ь міжкрайова старша пластунка з Нью Йорку, Діана Юрчук.

Святкування 75-ліття в Аделаїді на стільки піднесло душу пластунів Австралії, що 47 поїхало в серпні 1987 до Канади на ЮМПЗ. Варта помітити, що серед тих 47 пластунів лише 4 сеніорів.

В серпні 2007 року, Пласт Канада знову ж буде центром дальшого святкування нашого ювілею! На ЮМПЗ в Україні в 2002 році, поїхало 34 пластунів Австралії (включаючи тільки двох сеніорів). Ми надіємось, що цього року, австралійські пластуни знову ж виберуться масивно завоювати наші далекі друзі!

Ювілейна Зустріч це нагода задивитись замрійними очима не тільки у минуле, але також у майбутнє.

На світовому рівні, Пласт тепер існує в 9 країнах: Австралії, Аргентині, Велико Британії, Канади, Німеччині, Польщі, Словаччині, США та в Україні. В Україні, Пласт діє у всіх областях: як і на Заході, так і на Сході, на Півдні, на Півночі. Зараз Пласт також вишукує можливості розпочати діяльність в Литві, в Росії, та в інших країнах бувшого радянського союзу.

Пласт в Україні глибоко занурений в переговорах з іншими молодечими організаціями України про вступ до Всесвітньої Організації Скаутського Руху як представник України.

Пласт в Австралії, на мою думку, в етапі впевненого проквітання. Все більше й більше Пташенят прибуває на таборах. Що року, в ланках новацтва і юнацтва стоять нові діти, зацікавлені Пластом, часто з сімей, що народились в Україні (цього року, аж 4 такі дівчата в юнацтві!). Татівка розростає (чи розповзає) на всі боки і стає двигуном пластового духу, чи, вірніше, «фюл інджекин» для того ж двигуна.

Але нехай я вас залишу з контroversійною пропозицією, що стосує нашого майбутнього таборування. Моя надія, що згодом, українці в Австралії переіменять церковний календар і будуть святкувати Різдво 25-ого грудня.

[Далі ст. 19щ

“На ЮМПЗ в Україні в 2002 році, поїхало 34 пластунів Австралії (включаючи тільки двох сеніорів)”

...Звіт з ЮМПЗ Аделаїди...дальше...

прорвалось електричною бурею! Але здається ніхто не втік... чи вернувся до ранку.

Чи нагородили також найкращого новака і найкращу новачку, на кінець табору?

Очевидно, що так! Найкращий новак табору: Алекс Мудрона, з Аделаїди. Найкраща новачка табору: Надійка Левкут, з Мельбурну.

Що робили сеньори й батьки під час програм УПН і УПЮ?

Сеньори разом таборували з всіма батьками на татівці, і заробили собі купу своїх пригод! Вони щодня виїжджали кудись на прогульки, чи допомагали возити дітей на басейн, чи інше. Атмосфера була постійно дружною, і це особливо відчувалося, коли в певний вечір, коли бур'я розсічили небо, усі учасники татівки закрились в одному великому шатрі і весело переспівали цілий співаник ЮМПЗ!

Варта також помітити, що під час цілого табору, отці Євген, з православної церкви і Ігор (Головко), з греко-католицької церкви, зі своїми дружинами, таборували на татівці разом усіх батьків і сеньорів. Ранками, під деревами, от. Ігор управляв богослужінням а от. Євген вів «церковний хор».

Чи вони зуміли спасти учасників Татівки?

Я впевнений, що їм не вдалося спасти наших чорноморців, але щодо простих людей...! Врешті, я можу сказати, що усі ми дуже тішився мати їхню опіку, пораду, спів і добрий, дружний гумор серед нас і надіємось на продовження подібного на слідуючих таборах!

Чи були спільні заняття між підтаборами?

Велика мета ювілейних зустрічей

це, очевидно, щоб учасники мали змогу зустрітись одні з другими. Цей табір особливо спричинився тій меті! Новорічне святкування співпадало з відкритим днем табору, в неділю 31-ого грудня. На цей день приїхало до 150 гостей, і програма дняєднала усіх підтаборів разом.

Після Богослужінь під стародавніми деревами при річці, що перетинала оселю, учасники підтаборів і гості табору зійшлись на спільний обід-фуршет, також під

Дефіляда на показовому дні.

деревами. На обід приїхало ще й достойні гості: мер району Макклесфілд, представники

української громади Аделаїди та інших організацій, владика кир Петро, отці та інші!

Пекуче сонце чомно заховалося за хмарами вчасно на дефіляду (ще додатковий доказ божої опіки над нами!)

Дефіляда була особливо вражаюча. Зокрема тому, що багато сеньорів зуміли знайти своїх одностроїв, зремонтувати їх і в них влазити та таким чином створити на площі поважні два ряди і маршували майже усі без допомоги палок чи механічних

засобів.

Дефіляда був такий момент, коли всправді ми усі могли на мить гордитись, навіть стримуючи сльози, з того надзвичайного добра, чого ми пластуни австралії стали спадки, і що ми далі йдемо вперед по добрій, битій дорозі!

Перед вечерею таборовики й гості зібрались при ватрі на концерт української пісні та танців. Пташенята розпочало концерт веселим гуцульським танком: в повних костюмах: кіптарі, капелюхи, спідниці, що вони їх самі (за допомогою дуже здібних мамів) змайстрували (з паперу і фарби!).

Новацтво увесь табір також працювали над своїми козацькими костюмами і танками, які вони також гордо представили. Їх виступ був в чотирьох сценках і кожен відобразив картину зі життя козаків:

будування Січі, Івано Купала з дівчатами, похід в бої і повернення. Їхний монтаж чудово вдавсь і всіх захопив духом козацтва.

Пізнаймося! - Сідней

Мандрівка юнаків і юначок Сіднею!

On the 24th February 2007 the younger Yunaky of Sydney Stanetsya (Tamara, Steffi, Sarah, Nadia, Tayissa, Anastasia, Danylko, Danylo, Robby, Olly and Chris) boarded a comfy cruising boat captained by Druh Yarema ready for their first mandrivka as a Hurtok. The plan was to stay out overnight and get to know each other over a easy enjoyable weekend.

We were each given a special role to perform during the trip:

Steffi and Robby were *hospodary*, Olly and Nadia helped organise fun activities, Tayissa and Chris were boat hands, Daniel and Sarah were the journalists taking notes and quotes of the trip.

Day one took us under the Harbour Bridge and past the city. Taking turns we sat in the upstairs cockpit and enjoyed the great views. Our first stop was behind North Head where we sheltered from the unwelcome wind and rain. Here we learnt water safety by acting out a number of idiotic scenarios before jumping from the boat and swimming to shore. The distance was at least 50m and counted towards our Plavanya Vmlist.

The boat was anchored in Bantry Bay as it grew dark. Dinner was cooked in the shelter and warmth of the cabin while a lightning storm raged across the

water. The vatra was held on the bow of the boat with a baking tray of candles conducted by Podruha Anastasia. Dobranich was said all round and the boys left the boat in the rubber dingy paddling by torchlight to set up camp on the shore.

The girls stayed up late in order to celebrate Anastasia's birthday at midnight. They also checked on the boys from atop the boat searching the shore line with their torches. Finally the Bay was quiet by 2am as everyone fell asleep.

Sunday morning the cooks prepared a wholesome breakfast of cereal and fruit before pulling up anchor and heading to Chinamans Beach. Here we played more games and took part in a scavenger run by Podruha Emma. Andrew joined us from the shore as everyone found a fishing rod or reel and fished the oceans empty. Druh Danylo caught a Dolphin!

The journey homewards was stormy and rough and the brave people who sat on the bow of the boat and enjoyed both the great view but very wet clothes. Overall we had a fantastic boat trip, got to know each other and had a great time!!

Yunachka Sarah Donkersly

Звіт з ЮМПЗ...

Хоч юнацтво мандрувало до дня перед виступу, вони також зуміли в останній хвилині скласти і відтанцювати жвавий танець, що зобразив життя в козацькому Січі і вибори нового гетьмана, під супроводом хору юнацької булав!

Пізніше, різні групи, що стихійно зібрались серед членів татівки чи таборових булав, продовжили програму. Серед виступів, отець Євген, з Аделаїди зі своєю дружиною відспівали чудову і зовсім нову слухачам колядку! Пл. сен. Стефан Даниляк, з Мельборну, виступив з групою блюзистів з Сіднею, Джілонгу і Аделаїди і щось відспівав на межі між репом, блюзом і народною піснею. Різні різні інші групи таборовиків відспівали цілий ряд українських пісень і зачарували глядачів добрі пару годин!

Вечором, танці й гуляння розпочали при сутінках і о півночі, таборовики й чисельні гості бадьоро запривітали прихід нового року!

В понеділок, 1-ого січня, спільні зайняття продовжились коли новацтво й юнацтво розбились на

ювілейній пластовій олімпіаді, купались в озері, спускались по водяній трасі! Вечором, ці команди продовжили олімпіаду проти оди одного і проти зібраних команд з татівки в «Розваговій Орликіаді», чи «Конкурсу Мозків», чи, по нашому, Trivia Contest! Учасники мусіли відповісти на цілий ряд питань на пластовій тематиці (на пр. хто був першим головою КПС в Австралії), скласти слова до Пластового Гімну в правильний порядок, і т. ін. Конкурсне шатро було забите регітом, криком, сварками і музикою до пізної години!

У вівторок, програми підтаборів продовжились, а вечором усі зійшлись на спільну прощальну Ватру. Вже зранку в середу табір закрився і учасники роз'їхались по домах: хто в Сідней, хто в Мельбурн, хто в Канберу, хто куди. А наші золоті господарі, члени станиці Аделаїди, лишились до Різдва упорядковувати оселю за нами! Браво і дякуємо їм щиро!

Треба інтерв'ю

На Відкритий День – Новацтво виступали з монтажем козацького життя.

завершити. Останні слова, друже?

Напевно багато забув сказати. Табір був гігантний: забитий пригодами, заняттями, думками й почуттями. Раджу поглянути на нашу вебсторінку і подивитися чисельних фотографій, чи поговорити з таборовими випусниками!

Щиро дякуємо організаторам, таборовикам, та всім, що приєднались створити разом цю незабутню Ювілейну Міжкрайову Зустріч!! До зустрічі на слідуєчих пластових стежках!

Ст. пл. Симон Когут =V=
Таборовий писар

Новачки на показовому дні!

чотири команди і позаймались в

Що далі?

Далі, те, що й було 95 років, і що буде довго ще й довго. Табір був дорбим доказом пластової сили, витривалості, творчості і л ю б о в и ! Продовжуємо в такому стилі пластовати!

А що саме далі?

Що саме? Їдемо в Канаду продовжити святкування пластового ювілею 95-ліття, у серпні цього року!

Вітання і Промова від голови КПС на ЮМПЗ, 31-ого грудня 2006... продовження.

[Від ст. 15]

Причини на це багато:

- Поперше, напевно ж пора нам святкувати народження Ісуса Христа в ту саму пору, як наші оточуючі християни. Зокрема це б було злагода сім'ям з мішаних подружж, щоб не було конкурсу між святковими періодами, а було все в один час.
- Подруге, наші табори бідні тим, що вони дуже закороткі. Колись, ми починали таборувати ще 21-ого грудня. Тепер, табір стає шинкою в сендвічі між Різдвами. З огляду принайменше на виховний процес, ми втрачаємо багато, що дитина не має нагоди пожити повні два тижні в природі. Можна сім чи вісім днів прожити в

одних парах майтців і навіть не думати про прання. Не так два, три тижні.

- У всі інших країнах, де діє Пласт, крім України, святкується Різдво по новому календарі (хоч декотрі парафії рішають притримати старий календар). Нам добрий приклад Аргентина, кому пора Різдва також пора літнього Пластування. В Аргентині, всі святкують 25-ого. Табір починається десь 28-ого, вишколом для старших пластунів, булав, і діти приєднуються вже в січні і лишаються на таборі 2, часом 3 тижні, до кінця січня.

Дорога Пластова Родино!

Дякую Вам за увагу. Користуйтеся нагодою цього табору і зокрема сьогоднішнього дня насолодитись нашою золотою спільною історією, а також дозвольте собі продумати наше майбутнє, бо вона від нас всіх залежить.

СКОБ!

Симон Когут, Голова КПС

31 гр. 06 р.

«Кришталеве Озеро»,
Макклесфілд.

Дорогі Гості, Дорогі Пластуни,

Memoirs of a Plast Sisterhood - Pantery Sisters

known as a 'drop bear'. Our brave guide, Davo quickly dished out the vegemite, the only known preventative measure, which would assist in avoiding a vicious and bloody massacre.

Thankfully all of our hard work in the upkeep of our uniforms and years of marching practice was recognised and admired by the crowds

Dawn was soon upon us, and we were able to breathe a sigh of relief. With the promise of an easy and gentle walk, the pantery set out with a spring in our step, but the calm was soon shattered, as Ivanka was viciously attacked by the roof of a mine shaft. A tragedy was however averted, with quick thinking and a seemingly unlimited supply of toilet paper

thanks to Jenny. The moment was captured serenely and majestically by the quick thinking of Natalka, ensuring the moment would live on for all ages. On the last night of the hike, Mother Nature put on a tremendous light and sound show, which was beautifully complemented by the glowstick show put on by the pantery starring the legendary neon walrus. Thankfully glowsticks are not radioactive or else Jenny would have been in serious trouble, with several popping and oozing all over her.

To o soon the hike drew to a close, spiritually on top

of Mount Lofty; we were horrendously reintroduced to mirrors! We excitedly boarded the buses that would take us back to rejoin the rest of tabir with the luxuries of cooked meals, relatively fresh clothes and hot running showers.

We woke the next day to a jam packed 'Pokazovj Den' schedule; an even earlier morning

Having a rest during the hike.

Memoirs of a Plast Sisterhood - Pantery Sisters

wakeup call to prepare the campsite for the visiting parents who were missing us dearly and the local Ukrainian community whom the majority hadn't seen so many Plastyny in the same place for decades! We donned our uniforms making sure our socks were pulled up, belt buckles were shinning and all badges were sewed/stapled on straight. Thankfully all of our hard work in the upkeep of our uniforms and years of marching practice was recognised and admired by the crowds and even the Mayor of Macclesfield appeared suitably impressed. Insightful interviews were conducted by present yunatstvo with senior Plast members to gain an understanding of how far life in general at tabory has come. That evening proved to contain even more fun filled adventures for the faithful, as the New Year's Eve festivities commenced with a vatra and most expectedly the disco! With the beats bouncing thanks to renowned tabir D.J Orko, the mood was set: dance until you drop. Novatstvo released the glowsticks and all danced into 2007 with style.

The sun's rays had killed the moon for yet another full day at tabir. Yunatstvo's knowledge of ropes and lashings was soon put to the test with a challenge put in front of us...to build a full scale catapult. We were pitched against each other in four teams to see who could hurl a volleyball the furthest. It soon became apparent that there was a secret vendetta playing against the pantery girls, which was to deter our tabir experience with Natalka getting smacked in the face with the catapult elastic. That afternoon was the most laid back session ever seen at a Plast tabir; Symon Kohut pro-

vided the mellow tunes which belted through the camp grounds to assist in the enjoyment of water sports. This consisted of rafting in the Crystal Lake, slipping down the 20 meter water slide and watching everyone bounce off and naturally dozing off in the afternoon sun.

The following days contained as much enthusiasm and were anticipated by all. The most eye-opening and 'whole' encounter was one which created a family atmosphere between all tabir children; Olympiada. This consisted of integrated novatstvo and yunatstvo teams, battling against each other in a round-robin of sporting events. The family feeling continued long into the night (or

The older girls perform Vodohraj at vatra.

put our knowledge of Plast and Ukrainian general knowledge to the test.

While tabir drew to a close the fun times kept rolling in. With keeping with a key theme of tabir: team building, yunatstvo was set more challenges: complete 'Challenge Hill' in one whole bodily piece, with your team also intact, create a skit for vatra, make a masterpiece on a lino print and to

Yunatstvo at Challenge Hill.

until novatstvo's bedtime had come) with a trivia night which

against the older girls! Not only did we have to build these rafts

t h e
o l d e r
b o y s
e a g e r -
n e s s a
r a f t -
b u i l d -
i n g
c o n -
t e s t

All you need to know about UMPZ 06-07— zakinchennia

only using wooden poles, oil barrels and rope, we also had to have a relay race across Crystal Lake. Although this may seem unfair, because as we all know boys know

how to build things and can paddle faster than girls (sarcasm intended) we didn't stand a chance. However unknowingly to the boys these girls knew a

thing or two about lashings and what was needed to stay afloat! After one hour, two laps of the

lake complete transporting four people at a time, to everyone's revelation it was the girl's raft which was still afloat and the boy's raft which was lying on the bottom of the lake!

These have been the memoirs of four pantry girls who came, lived, shared, laughed, loved, experienced and concurred all which tabir 2006-2007 threw at us. We eagerly look forward to next year's illustrious adventure that will attempt;

with difficulty, to surpass our grand tabir in Adelaide, because even though people had told us that Adelaide might be a hole, the only hole left was the hole in our hearts. It provided opportunities to push our personal boundaries; physically, emotionally and spiritually but also to create and strengthen life-long friendships in not only our own local community but also with those from other parts of Australia and the world.

The end.
With love,
The Pantery!

And in other news...

Збори Станиці Вікторії

22 квітня відбулись Збори станичної старшини. Збори надали абсолюторію з оплесками старшині за її працю минулої каденції, в якій особливо помітно поважний зріст в якості та кількості виховних праць в новачтві і юнацтві!

Новий склад станичної старшини майже незмінний від минулої каденції, а саме:

- Станичний - ст. пл. Пилип Ботте
- Писар - ст. пл. Соня Радивил
- Скарбник - пл. сен. Тереза Ляхович
- Заступник станичного - пл. сен. Ліда Тиблевич
- Інтендант - пл. сен. Володя Магальяс
- Голова Пласт Прияту - Давид Гессит

Станична Рада лишається незмінною:

- Пл. сен. Микола Пик, голова
- Пл. сен. Ігор Осідач і пл. сен. Марта Семків члени.

Референтура виховної діяльності лишається поки що пустою, оскільки вибула з складу станичної старшини пл. сен. Оля Дудинська. Збори відзначили

жертвенну, вельми корисну працю подруги Олі за останні каденції особливо гучними оплесками.

Станичний оглосив, серед план на 2007, що відбудеться пластова Забава посередині року, щоб відзначити тих, що їдуть в Канаду на ЮМПЗ в серпні.

СК

Станиці Сідней і Канбери святкують Свято Юрія 20 травня 2007!

Станиці Сіднею і Канбери запрошують усіх на традиційне Пластове Свято Юрія, що відбудеться в неділю 20ого травня в околиці "Bungonia Gorge".

St George's Day Celebrations 20th May 2007 for Sydney and Canberra

Sydney and Canberra invite all to the traditional Plast celebration of St George's Day, which will be held Sunday 20th May in the area of Bungonia Gorge. For more information, contact your local representatives!

**ПЛАСТ - ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
АВСТРАЛІЇ**

Контакти, Contacts:

C/-
Larissa Radion
Secretary KPS
4 Foster St
McKinnon

Symon Kohut
holova.kps@plast.org.au
+61 419 166 113

[AGAIN, I repeat my sincere apologies for the lateness of this edition! A thousand apologies! This Plastun is less than tochnyi... SK]

Сильно Красно Обережно Бистро!

***We're on the web:
www.plast.org.au***

Пласт заснований у Львові у 1911-ому році на зразку скаутінгу Лорд Бейдена Пауела, що цього року святкує ювілей свого 100-річного існування! Наш 95-річний Пласт тепер діє у дев'яти країнах у світі: Австралія, Аргентина, Велика Британія, ЗСА, Канада, Німеччина, Польща, Словаччина та Україна.

У виготовлення цього числа Вісника, щиро дякуємо усім, що пожертвували свої статті, думки й поради! Просимо усіх пластунів і прихильників досилати нам свої статті, фотографії, свої думки і поради!

Оформлення і редакція Симона Когута.

All persons and events represented in this publication are from scouting. Any resemblance to real life is purely coincidental and is not intended to cause offence.

Plast was formed in Lviv, Ukraine in 1911-12 on the model of Scouting, started by Lord Baden Powell in England, which this year celebrates its 100th Anniversary! Our 95-year old Plast is now active in 9 countries: Australia, Argentina, Britain, the United States, Canada, Germany, Poland, Slovakia and Ukraine.

In the preparation of this Newsletter, we sincerely thank all contributors of articles, ideas and suggestions. Please send your articles, photographs, ideas and suggestions for the next edition, due by end 2010.

